

Cultura en majúscules l'última quinzena de març

PROPOSTES. L'escena cultural manresana s'escalfa a finals d'aquest mes de març amb la visita de figures destacades en l'àmbit musical i, sobretot, l'aterratge, al Kursaal, del muntatge teatral "Vilafranca".

MÚSICA

Freixas, Quintana i Aresté

El cantautor Cesk Freixas, amb el seu nou treball *Protesta*, on el de Sant Pere de Riudebitlles s'acosta a una estètica musical més propera al rock (sala gran del teatre Kursaal, divendres 20 de març, a les 21h). Per acabar, cal destacar el que per a molts és la cita musical ineludible, l'actuació del tàndem format per Gerard Quintana i Xarim Aresté, els quals continuen promocionant la seva associació en forma de treball discogràfic que porta per títol *Tothom ho sap*, però ara en un format més íntim i proper (Voilà!, dijous 19 de març, a les 22h).

Cesk Freixas

TEATRE

Vilafranca, o un dinar de festa major

Cadascú de nosaltres podríem explicar un bon feix d'anècdotes dels dinars familiars de festa major: aquell oncle que ha alçat massa la copa, converses que s'enfilen quan es parla de política o de futbol, l'avi malalt al cap de taula... Són situacions quotidianes que tenen la seva pròpia idiosincràsia i que formen part del patrimoni català. El dramaturg vilafranquí Jordi Casanovas posa en valor aquesta tradició per escriure i dirigir *Vilafranca, un dinar de Festa Major*, que podrem veure al Kursaal en tres funcions (27, 28 i 29 de març). Es tracta d'un muntatge per a 11 actors i amb un repartiment de luxe encapçalat per Manel Barceló, Marta Angelat, Lluïsa Castell, David Bagès i Àurea Màrquez. Vilafranca i la festa major són l'excusa per parlar d'una família, que tant pot ser de la Selva com del Berguedà, que viu la destrucció dels seus lligams, dels seus vincles per culpa d'una herència. *Vilafranca* és també la primera producció de sis teatres de fora de Barcelona, entre els quals el Kursaal, en una aposta pionera que arribarà a la capital catalana després d'haver-se passejat ja per diverses ciutats. Una història intensa i magistralment interpretada. Recomanable cent per cent.

ART

Sellarès

La Taula d'Arts Visuals ens convida a visitar l'exposició de Marc Sellarès *Presó mental*. Es tracta d'una reflexió sobre la ment com a principal obstacle de la nostra llibertat i de com els valors de la societat també construeixen murs mentals que ens *empresonen*. L'exposició també comptarà amb obres que tractaran el tema dels murs d'una manera àmplia: murs naturals, artístics, de gènere... I també s'acompanyarà de diverses activitats culturals i lúdiques, com recitals poètics, tertúlies, projeccions, dansa...). Es podrà visitar a la casa Lluvià des de mitjan de març fins a mitjan maig

CINEMA

Birdman

Birdman ja fa dies que sobrevola la cartellera i, com era d'esperar, finalment s'ha emportat el reconeixement de l'any. La història de base per típica no ens sona pas estranya: actor de cinema en decadència intenta redimir-se amb ell mateix i amb el seu entorn protagonitzant una obra de teatre a Broadway. El protagonista sembla fet a mida per a Michael Keaton, el recordat home ratpenat fetitxe de Tim Burton en la era pre-Nolan, el qual feia anys que no es prodigava gaire. Tot i ser molt del gust de Hollywood, l'arritu retroba el seu pols per les històries extravagants, que en algun moment potser peca d'excés de surrealisme però que, gràcies a uns magnífics actors (secundaris de luxe com Edward Norton, que es mengen fins al propi protagonista) fan de la pel·lícula una master-class del cinema dins del teatre, o del teatre dins del cinema, ja que aquesta és l'atmosfera que es respira durant tot el metratge. Però el que fa realment atractiva la proposta és sens dubte el fals pla seqüència únic amb el que està rodada, un recurs no pas nou però si poc utilitzat, que ens permet viure en primera persona l'anar i venir entre bambalines. Originalitat o esnobisme modernet, el metratge es converteix en una filigrana tècnica que resulta una bona excusa per veure aquesta tragicomèdia que, amb el permís d'El Gran Hotel Budapest i Boyhood, doni ales a un cinema arriscat, personal i innovador. **Laura Vidal**

Michael Keaton i Edward Norton en un moment de la cinta